

29 ΙΟΥΛΙΟΥ 2018
† ΚΥΡΙΑΚΗ Θ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Καλλινίκου καὶ Θεοδότῃς μαρτύρων (γ'-δ' αἰ.).
ᾠχος πλ. δ'. Ἑωθινὸν Θ'.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

ᾠχος πλ. δ' Γα ρ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα α νεν η η μιν ευ
λο γη με νος ο ε ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ υ
ρι ου

Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην κα
τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε
ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων
Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο δι η μας γεννηθεις εκ Παρ θε νου και σταυρωσιν
 υ πο μει να ας α γα α θε ο θα να τω τον θα να
 τον σκυ λε ευ σας και ε γερσιν δειξαςως Θε ος μη πα ρι δης
 ους ε πλα σας τη χει ει ρι σου δει ξον την φι λαν θρω
 πι αν σου ε λε η μον δε ξαι την τε κου σαν σε Θε ο το
 ο κον πρε σβεν ου σαν υ περ η μων και σω ω σον Σω τηρ η
 μων λα ον α πε γνω σμε ε νο ο ον

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

Α νε στης εκ νε κρωνη ζω η των α α παν των
 και αγ γε λος φω τος ταις γυ ναι ξιν ε ε βο α παυ σα
 σθε των δα κρων τοις α πο στο λοις ευ αγ γε ε λι σα α
 σθε κρα ξα τε α νυ μνου ουσαι ο τι α νε στη Χρι
 στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαι ως
 Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

A να στα ας εκ του τα αφουως α λη θως ταις
ο σι ι αις προ σε ε ταξας γυ ναι ξι ^Δκη ρυ υ ξαι
την ε γερσιν α πο στολοιςως γε γραπται και δρο μαι ος ο
Πε τρος ε πε στη τω μνη μα τι και το φως εν τω τα φω ο
ρων κα τε πλη τε το ^β ^γο θεν και κα τει δε ε τα ο θο νι
α μο ο να χω ρι ις του θει ου σω ματος εν αυ τω κα
τα κει με να και πι στευ σας ε ε βο η η σε ^ρ ²²δο ξα
σοι Χρι στε ο Θε ος ο τι σω ζεις απ αντας Σω ω τηρ η
η μων ^ρ ²²του Πα τρος γαρ υ πα αρχεις α πα αυγα α σμα ^ν ^δ

Καὶ νῦν

T ην ου ρα α νι ον πυ υλην και κι βω τον ^Δ ^δτο
πα να α γι ον ο ο ο ρος την φω ταυ γη ^Δ ^δνε φε ε
λην υ μνη σω μεν την ου ρα νι ον κλι μα κα τον λο γι κον
Πα ρα δει σον της Ευ ασ την λυ τρω σιν της Οι κου με νης
πα α σης το με γα κει μη λι ον ^β ^γο τι σω τη ρι α α

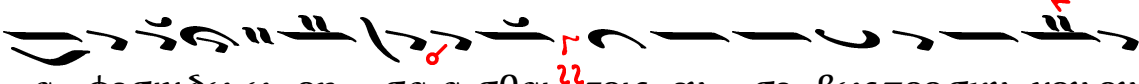
 εν αυ τη δι επ πρα χθη τω κο ο σμω και α φε σις

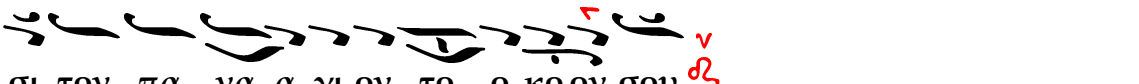
 των αρ χαι ων ε γκλη μα των δι α του το βο ω ω μεν

 αυ τη ²² πρε σβευε τω σω Υι ω και Θε ω των πται σμα των

 α φε σιν δω ω ρη σα α σθαι ²² τοις ευ σε βως προ σκυ νου ου

 σι τον πα να α γι ον το ο κο ον σου ^v

Μετά την β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

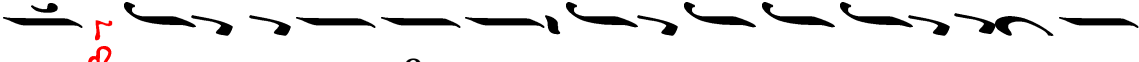
Ἦχος πλ' Γα ρ

A

 ν θρω ποι το μνη μα σου Σω τηρ ε σφρα γι σα α

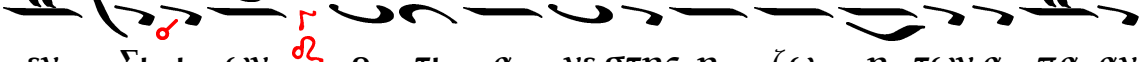
 ντο Αγ γε λος τον λι θον εκ της θυ ρας α πε ε κυ λι ι

 σε ²² γυ ναι κες ε θε α σαν το ε γη γε ρ με νον εκ

 νε κρων και αυ ται ευ η γ γε λι σαν το τοις μα θη ταις σου ου

 εν Σι ι ων ²² ο τι α νε στης η ζω η των α πα αν

 των και δι ε λυ θη τα δε σμα του θα να του Κυ ρι ε ε δο

 ξα α σοι ²²

Δόξα

T

 α μν ρα της τα φης αι Γυ ναι κες κο ο μι σα α

 σαι φω νης αγ γε λι κης εκ του τα φου ου η κου ου ον ²²

παν σα σθε των δα κρυων και αν τι λυ πης χα ραν κο ο
μι σα α σθε κρα ξα τε α νυ μνουσαι ο τι α νε στη Χρι
στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σωσαιως Θε
ος το γε νοστων α ανθρωπων

Καὶ νῦν

Επι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα η η
κτι σις Αγ γε λων το συ στη μα και αν θρω πων το ο γε
νος η γι α σμε νε να ε και Πα ρα δει σε λο γι κε
πα ρ θε νι κον κα αυ χη η μα εξ ης Θε ος ε σα ρκω
θη και παι δι ον γε γο νεν ο προ αι ω νων υ πα ρ χων Θε
ε ος η η μων την γαρ σην μη τραν θρο νον ε ποι οι η
σε και την σην γα στε ρα πλα τυ τε ραν ου ρα νων α πει ει ρ γα
σα α το ε πι σοι χαι ρει κε χα ρι τω με νη πα σα
η κτι σι ις δο ξα α σοι

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος π̣η̣ Κε ρ

Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Tων αγγελων οδηγη η ημος²² κατεπλαγη ο

ρωων σε²² εν νεε κροιοις λογισθεεε εντα⁹

τα θανατα δε σωωωτερ²² την ισχυκα θελοο

ον τα²² και συνεε αυτωω τον Αδαμ εγει

ρα ντα⁹ και εξαδπαντας ελευθερωω

σαν τα⁹

Eυλογητος ει ει Κυριε²² διδαξοοο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Tιταμυρα συμπαθως τοις δαακουσι²² ωωμαα

θητριαικιρναααατε⁹ οα στραπων εν

τω τα φω Ααγγελος²² προσεφθεεγγεε τοταις μυ

ροφοοοοροις⁹ ι δε τεε υμεις τον τααφον

και ησθητε⁹ ο σωτηρ γαρ εξα νεεεε

στηταμνηηματος⁹

Eυλογητος ει ει Κυριε²² διδαξοοο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Λ ι ι α αν πρω ï μυ ρο φο ροι ε εδ ρα μον²²

προστο μνη η μα α σθ θρη νο λο γθ θ θ θ σαι⁹ αλλ ε

πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος και ει ει ει ει πε²²

θρη νθ ο ο και ρο ος πε επαυ ται μη κλαι ε

τε⁹ την α να στα σιν δε α πο στο λοις ει ει πα

τε⁹

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε²² δι δα ξο ο ο

ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ⁹

Μ υ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ ρων

ελ θθ θ θ θ σαι²² προς το μνη η μα σθ Σω ω ω ω

τερ⁹ ε νη χθν το αγ γε ε ε λθ προς αυ τας φθε γγο

με ε ε ε νθ²² τι με τα α α νε κρων τον ζω ω ων τα

λο γι ζε σθε⁹ ως Θε ος γαρ ε ξα νε ε ε

στη τθ μνη η μα τος⁹

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι^{u q}

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ τθ Υι

ο ο ο ον τε^{v 22} και αιτωω Α α γι ον Πνεε ε ευ μα

^{u q}την Α γι ανΤρι α α α δα εν μι α τη ου σι ι

ι ι α^{v 22} συν τοις Σε ε ε ρα φι ιμ κρα α ζον τες το

Α α γι ος Α γι ος^{u q} Α γι ος ει Κυ

υ ρι ε^{u q}

Και νυ υ υν και α ει και εις τθς αι ω ω ω

ω να ας τωωναι ω ω νων α μην^{u q}

Ζω ο δο την τε κθ θ θ σα τον Α δαμ α μαρ

τι ι ι ι ι ας^{v 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ θε ε ε ε νε

^{u q}χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α ντι λυ πης πα ρε ε

ε εσ χες^{v 22} ρευ σαν τα α α ζω η ης ι ι θυ νε προς

ταυ την δε^{u q} ο εκ σθ σαρκω θει εις Θε ος και

α αν θρω πος^{u q}

Αλλη λθ ι α Α λλη λθ θ ι α^{v 22} Α λλη λθ

ι α α δοο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον.

A λλη λθ ι α A λλη λθ ι α A λλη λθ
ι ι α α δοο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἦν ἐκφώνησις·

Ἔστι ἡὺλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος πλ. δ'.

Αἱ Μυροφόροι τοῦ ζωοδότου, ἐπιστᾶσαι τῷ μνήματι, τὸν Δεσπότην ἐζήτουν, ἐν νεκροῖς τὸν ἀθάνατον· καὶ χαρᾶς εὐαγγέλια, ἐκ τοῦ Ἀγγέλου δεξάμεναι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐμήνυον· Ὅτι ἀνέστη ὁ Κύριος, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'

Ἦχος πλ. δ' Νη ς

E κ νε ο τη τος μου ο εχ θρο ος με πει ρα
ζει ταις η δο ναις φλεγει με ε γω δε πε ποι θωσ εν σοι Κυ
ρι ε τρο που μαι του τον

O ι μι σου ντες Σι ων γε νη θη η τω σαν δη
πριν εκ σπασθη η ναι ως χορ τος συγ κο ψει γαρ Χρι στος αυ
χε ε νας αυ των το μη βα σα νων

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

Α γι ω Πνευ μα τι το ζην τα παν τα φως εκ φω
το ος Θε ος με γας συν Πα τρι υ μνου ου μεν αυ το ο
και τω λο γω

Αντίφωνον Β'

Η καρ δι α μου τω φω βω σου σκε πε σθω τα
πει νο φρο νου ου ου σα μη υ ψω θει ει σα α πο πε ση
εκ σου ου πα νοι κτιο μον

Ε πι τον Κυ ρι ον ο ε σχη κως ελ πι ι δα ου
δει σει το ο τε ο ο τε πυ ρι τα πα αν τα κρι νει ει και κο
λα σει

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

Α γι ω Πνευ μα τι πας τις θει ος βλε πει και

προ λε ε γειτε ρα τουρ γει ει υ ψι ι στα εν τρι σιν ε να
θε ον μελ πων ει γαρ και τρι λαμ πει μο ναρ χει το θει
ον

Ἀντίφωνον Γ'

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε προσχεσ κλι νον μοι το ου
ους σου βο ω ων τι και κα θαρον πριν α ρησ με α πο των
εν θεν δε

Ε πι την μη τε ρα αυ του γην δυ νων πας
αυ θις α να λυ υ σει του λα βειν βα σα α νους η γε
ρα των βε βι ω με νων

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο λο γι α μο ναας
τρι σα γι α ο Πα τηρ γαρ α ναρ χος εξ ου ε φυ ο
Υι ος α χρο ο ο νως και το Πνευ μα συ υμ μορ φον συν
θρονον εκ Πα τροος συ νε κλαμ ψαν

Ἀντίφωνον Δ'

Ι δου δη τι κα λον η τι τερ πνον αλλ η το κα τοι
κειν α δελ φους α α μα εν του ου τω γαρ Κυ ρι ος ε πηγ
γει λα το ζω η ην αι ω νι αν

Τ ου εν δυ μα τος αυ του ο τα κρι να του α γρη κο
σμων κε λε ευ ει μη δειν φρο ντι ζειν

Χ **Δ** ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α
μην

Α γι ω Πνευ μα τι ε νο ει δει αι τι ι α
παν τα ε χεται ει ρη νο βρα βευ τως Θε ος τς το γαρ ε
στι Πα τρι τε και Υι ω ο μο ου σι ον κυ ρι
ως

Τὸ Προκειμένον.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να
Θε ος σου Σι ω ν εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Αἰνεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω να ο
 Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε αν

Στίχος: Κύριος λύει πεπεδημένους, Κύριος σοφοῖ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατεροραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.

Β α σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον αι ω ν α ο
 Θε ος σου Σι ων εις γε νε αν και γε νε α α α αν

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἦχος Δι-Θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον Κυ ρι
 ο ο ον

Ἐωθινὸν Θ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ' 19-31).

Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ὅπου ἦσαν οἱ μαθηταὶ συνηγμένοι διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευρὰν αὐτοῦ. Ἐχάρησαν οὖν οἱ μαθηταὶ ἰδόντες τὸν Κύριον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς πάλιν· Εἰρήνη ὑμῖν. Καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· Λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἂν τινων ἀφήτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἂν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται. Θωμᾶς δὲ εἷς ἐκ τῶν δώδεκα, ὁ λεγόμενος Δίδυμος, οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς. Ἐλεγον οὖν αὐτῶ οἱ ἄλλοι μαθηταί· Ἐωράκαμεν τὸν Κύριον. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Ἐὰν μὴ ἴδω ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἥλων, καὶ βάλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευρὰν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω. Καὶ μεθ' ἡμέρας ὀκτῶ

πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ Θωμᾶς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν· Εἰρήνη ὑμῖν. Εἶτα λέγει τῷ Θωμᾷ· Φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὧδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός. Καὶ ἀπεκρίθη Θωμᾶς καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι ἐώρακάς με, πεπίστευκας· μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες. Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἄλλα σημεῖα ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς ἐνώπιον τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, ἃ οὐκ ἔστι γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ· ταῦτα δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστῶς ἢ ὁ Αναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν' ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ (+1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οικτιρ

μων σθ ε ξα λειποντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι ας

μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον με

Ο τι την α νο μι αν μθ ε γω γινωσκω και η

α μαρ τι α μθ ε νω πι ον μθ ε στι δι α παν τος

Σ οι μονω η ημαρτον και το πο νη ρον ε νω
πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω θης εν
τοις λογοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι σε

Ι δε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθην και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μητηρ μ

Ι δου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α δη
λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σας μοι

Εἰς τὸν ἄσπασμόν τοῦ ἀρχιερέως. χ ε

Ι δε γ γ γ γ γ γ γ γ α α ρ α λη η η η θει
αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα και αι
τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι ι ι α ας
σ γ ε δη λω ω ω σα α α α α ας μοι οι οι
οι οι

Ὁ α' χορός.

Ε ις πολ λα ε ε τη δε σπο ο τα χ ε

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σομαι

Δ πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκανθη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφροσυ
νηνα γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με να

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α μαρ
τι ων μη και πασαστασα νο μι ας μη εξα λειψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε ος
και πνευμα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις μη

Μ η α πορ ρι ψης με α πο τσ προσω πσ σα και το
Πνευμα σα το α γι ον μη αν τα νε λης απ ε μη

Α ποδος μοι την α γαλ λι α σιν του σωτη ρι ου
σα και πνευμα τι η γε μο νι κω στη ρι ζον με

Δ ι δα ξω α νο μουσ τας ο δς σα και α σε βεις
ε πι σε ε πιστρε ψσσι

Ρ υσαι με εξ αι μα των ο Θε ος ο Θε ος της
σωτη ρι ι ας μη α γαλ λι α σε ται η γλωσ σα μη την δι
και ο συνην σα

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις ^Δ και το στο

μαμα να γ γε λει την αι νεσιν ο ^θ

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν ^Δ ο

λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις ^θ

Θυσιατω θεω πνευμα συντετριμμενον ^Δ

καρδιαν συντετριμμενην και τεταπεινωμενην

ο θεος ^Δ ουκ εξουδενωσει ^θ

Αγαθυνον Κυριε εν τη ευδοκια στην

σιων ^Δ και οι κοδομηθητω τα τειχη Ιερουσα

λημ ^Δ

Τοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυνησα

να φοραν και ο λοκαυτωματα ^θ

Τοτε ανοισσιν επι το θυσιαστηριον οσ

μοσχος ^Δ και ελεησον με ο θεος ^Δ λ

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι ^Δ

Ταιστων Αποστολων πρεσβειαις ελεημον ^Δ εξαλει

ψον τα πληθῶντων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

Α μην Ταισ της Θε ο το ο κς προ σβει αις ε λε η μον

ε ξα λει ψον τα πληθῶντων ἐμῶν ἐγκλημάτων

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ανα στας ο Ι η σους α πο του τα φς κα θως προ

ει πεν ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον ζω ην και

με γα ε λε ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ οἱ δύο τοῦ Μηναίου.

Ὡιδὴ α'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε, τερατουργοῦσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλλοντα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὴν παντοδύναμον Χριστοῦ θεότητα, πῶς μὴ θαυμάσωμεν! ἐκ μὲν παθῶν πᾶσι, τοῖς πιστοῖς ἀπάθειαν, καὶ ἀφθαρσίαν βλύζουσαν· ἐκ πλευρᾶς δὲ ἀγίας, πηγὴν ἀθάνατον στάζουσαν, καὶ ζωὴν ἐκ τάφου ἀΐδιον.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς εὐπρεπῆς ταῖς γυναιξίν ὁ Ἄγγελος, νῦν ἐμπεφάνισται, καὶ τηλαυγῆ φέρων, τῆς ἐμφύτου σύμβολα, ἀϋλου καθαρότητος, τῆ μορφῆ δὲ μηνύων, τὸ φέγγος τῆς ἀναστάσεως, κράζει· Ἐξηγέρθη ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται, ἐν γενεαῖς γενεῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, ἀγνή δὲ διαμείνας, Θεοτόκε Παρθένε· διό σε πάντες γεραίρομεν, τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἀθλητὰ Καλλίνικε, τὴν ᾠδὴν δέχου εὐμενῶς.

Ἦχος δ΄. Ἄρματα Φαραῶ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄρματι νοητῶ, ἐπιβάς ὡς ἀληθῶς, τριστάτας ἐπόντισας, τοῦ νοητοῦ Αἰγυπτίου, ἐν τῇ τῶν αἱμάτων σου ἐρυθρᾷ, Μαρτύρων κλέος Καλλίνικε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Θείαν περιβολὴν, ἐνδυσάμενος σοφέ, στολὴν τὴν ἐπίγειον, ἀπεξεδύσω παμμάκαρ, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ᾠρησας, καὶ τὸν ἐχθρὸν ἐθριάμβευσας.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λύσας τὰς τοῦ ἐχθροῦ, πολυπλόκους μηχανάς, δεσμεῖς ἐν τοῖς ἄθλοις σου, καὶ ἀνενέργητον τοῦτον, ἔρριψας εἰς γῆν Καλλίνικε, καὶ τοῖς ποσὶ σου συνέτριψας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἦνπερ τῶν Προφητῶν, προεώρακε χορός, ὡς πύλην οὐράνιον, καὶ βάτον ἀκατάφλεκτον, σὲ Παρθενομητορ ἄχραντε, Θεὸν τεκοῦσαν ἐπέγνωμεν.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Θεοδότης, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὴν πρὸς Θεὸν μοι, Μάρτυς, ἴθυνον τρίβον.

Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῆς θείας, φωτοδοσίας χάριτι, καταλαμπρύνεσθαι, τοὺς ὑμνητάς σου Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, Θεοδότη δυσώπησον, μαρτυρικῆ λαμπρότητι, καὶ παρθενίᾳ διαλάμπουσα.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ θείῳ, δυναμωθεῖσα Πνεύματι, καὶ καταισχύνασα, τῶν

πονηρῶν πνευμάτων τὴν πληθύν, Θεοδότῃ πανεύφημε,
πνευματικαῖς φαιδρότησι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Δόξα.

Νομίμως, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἔνδοξε, Μάρτυς ἐχώρησας, τῶν
θεοπνεύστων λόγων διδαχαῖς, κοσμουμένη λαμπρότατα, καὶ τὰς
βουλάς ἐμώρυνας, τῶν ἀσεβούντων παναοίδιμε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Παρθένος, τῷ Βασιλεῖ παρίστασθαι, σὺ ἀπηνέχθῃς Χριστῷ, τῆς
ἐκλεκτῆς ὀπίσω καὶ σεπτῆς, ὑπὲρ νοῦν Θεομήτορος, καὶ ἱερὸν
ἀνάθημα, ἐπουρανίου ναοῦ γέγονας.

Ωιδὴ γ´. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος πλ. δ´. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν
ἐπὶ ὑδάτων ἐδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῆς Ἐκκλησίας
στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνη Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κατακριθέντα τὸν Ἀδάμ, τῇ γεύσει τῆς ἁμαρτίας, τῆς σαρκός
σου τὸ σωτήριον πάθος, ἐδικαίωσε Χριστέ· αὐτὸς γὰρ οὐχ
ὑπεύθυνος, τῇ τοῦ θανάτου πείρᾳ, πέφηνας ὁ ἀναμάρτητος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τῆς ἀναστάσεως τὸ φῶς, ἐξέλαμψε τοῖς ἐν σκότει, τοῦ θανάτου
καὶ σκιᾶ καθημένοις, ὁ Θεός μου Ἰησοῦς, καὶ τῇ αὐτοῦ θεότητι,
τὸν ἰσχυρὸν δεσμεύσας, τούτου τὰ σκευὴ διήρπασε.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν Χερουβὶμ καὶ Σεραφίμ, ἐδείχθῃς ὑψηλοτέρα, Θεοτόκε· σὺ
γὰρ μόνη ἐδέξω, τὸν ἀχώρητον Θεόν, ἐν σῇ γαστρὶ Ἀμόλυντε· διὸ
πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ἀγίου. Ἦχος δ´. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγάπῃ τετρωμένος, ὁ Μάρτυς ἀνέκραζεν, ἐν τοῖς
ἀγῶσιν ἐγκαρτερῶν· Εἰς ὁσμὴν δραμοῦμαι μύρων, ἀκολουθῶν
τῷ πάθει σου, τῇ ἀθλήσει τῇ δι' αἵματος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνεπιβούλευτος διετηρήθῃς, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ὄφεως· τὴν σὴν
γὰρ πτέρναν ὁ σοφιστής, ἐν τοῖς ἥλοις διατρήσας, τὴν κεφαλὴν
συντρίβεται, Καλλίνικε τοῖς ἄθλοις σου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Κατατεμών τῆς πλάνης τὰς ἀκάνθας, μαχαίρα τῆ τοῦ Πνεύματος, τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἀπλανῶς, ἐγεώργησας παμμακάρο, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους, προσάξας τῷ Δεσπότη σου.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀνερμηνεύτου τόκου καὶ λοχείας, σὺ μόνη μήτηρ γέγονας, ἐν τῇ νηδί σου τὸν πρὸ σου, συλλαβοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ γαλουχοῦσα Παρθένο, ὡς βρέφος τὸν προάναρχον.

Τῆς Ἀγίας. Ἦχος δ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥημάτων σου ταῖς πλοκαῖς, περισχεθεῖς ὁ δυσσεβῆς τύραννος, ταῖς φυλακαῖς ᾤετο, ἀντικατασχεῖν τὴν ἀνδρείαν σου.

Στίχ. Ἁγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ πόθος ὁ τοῦ Θεοῦ, τὴν προθυμίαν τῆς ψυχῆς εὐτονον, Μάρτυς Χριστοῦ ἔδειξε, καὶ ἡ τοῦ Σωτῆρος ἐπίπνοια.

Δόξα.

Σαρκὸς μὲν περιφρονεῖν, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς ἔσπευσας· ὅθεν δειναῖς μάστιξι, κατατεμνομένη ὑπέφερες.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Θυμίαμα προσηνές, ἐπιτεθὲν μαρτυρικοῖς ἀνθραξι, τῷ νοητῷ ἀνθρακι, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου σὺ γέγονας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μεσῳδιὸν Κάθισμα ἐκ τοῦ Μηναίου.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ζῆλον ἔνθεον, ἐν τῇ ψυχῇ σου, ἔχων ἔνδοξε, τοὺς ἀνομοῦντας, διακενῆς καρτερικῶς διήλεγξας· καὶ ὁμιλήσας βασάνοις διήνυσας, τὸν σὸν ἀγῶνα γενναίῳ φρονήματι. Μάρτυς Καλλίνικε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τῆς Ἀγίας.**

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὡς περ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσας αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνὴ παμμακάριστε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. Μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος, τοὺς τεθνεῶτας ἡγείρας, καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνέστησας· καὶ ἡ Εὐὰ χορεύει, ἐν τῇ σῇ ἀναστάσει, καὶ κόσμου τὰ πέρατα πανηγυρίζουσι, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος.

Τὰ τοῦ ἄδου σκυλεύσας βασιλεία, καὶ νεκροὺς ἀναστήσας Μακρόθυμε, γυναιξὶ Μυροφόροις συνήνησας, ἀντὶ λύπης χαρὰν κομισάμενος· καὶ Ἀποστόλοις σου ἐμήνυσας, τὰ τῆς νίκης σύμβολα, Σωτὴρ μου ζωοδότα, καὶ τὴν κτίσιν ἐφώτισας Φιλάνθρωπε· διὰ τοῦτο καὶ κόσμος συγχαίρει, * τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγέρσει σου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλινίκου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Καλλίνικος ἐν τῇ καμίνῳ,

Τὸ νικοκαλλὲς εὔρε καὶ θεῖον στέφος.

Εἰκάδι ἀμφενάτη φλόξ Καλλίνικον κατέδαψε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδότης, καὶ τῶν τέκνων αὐτῆς.

Στίχ. Θεῶ δοτὴν τίθησι τὴν Θεοδότην,

Τὸ πῦρ καμίνου σὺν τρισὶν τέκνοις φίλοις.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες πατὴρ καὶ μήτηρ μετὰ δύο τέκνων αὐτῶν, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Πατὴρ ἐκαύθη καὶ τεκοῦσα καὶ τέκνα,

Τὸ πατρομητρότεκνον ἀθλητῶν γένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μάμαντος καὶ Βασιλίσκου, ἐν τοῖς Δαρείου· καὶ τῶν Ἁγίων Βενιαμὶν καὶ Βηρίου, πλησίον τῶν Παλατίων τοῦ Ἐβδόμου. Καὶ μνήμη τοῦ μακαρίου

Ἰωάννου τοῦ Στρατιώτου· καὶ Κωνσταντίνου Πατριάρχου
Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τοῦ εὐσεβοῦς βασιλέως Θεοδοσίου
τοῦ Νέου.

Στίχ. Ὡς οἶα μύστης τῶν ἀλιέων Μάμας
Τολμᾶ θαλάσσης ἐξερευνᾶν τὰ βάθη.

Ναί, Βασιλίσκε, ψαλμικῶς ἐπ' ἀσπίδα
Καὶ βασιλίσκον βαίνει τὴν τομὴν φέρων.

Δύο ἀθληταὶ τῆ Ἁγία Τριάδι
Πάρεισιν ἤδη σὺν Νόοις ἐν τῷ Πόλῳ.

Εἰ βαρβάρους, οὐκ οἶδα, δαίμονας τέως,
Ἔως τελευτῆς ἔτρεπες, Χριστοπλίτα.

Ἔχεις ἄληκτον εἰς Ἐδὲμ προεδρίαν,
Κωνσταντίνε, Πρόεδρε τῆς Κωνσταντίνου.

Ἡ βασιλεία ἐμποδῶν οὐχ ὠράθη,
Σοί, ὦ Θεοδόσιε, πρὸς σωτηρίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λούππου,
Ἐπισκόπου Τρουὰ τῆς Γαλλίας.

Στίχ. Μέγας ἀσκητῆς καὶ ἐπίσκοπος Λοῦππος,
Λύκον νοητὸν ἀφανίζει ἐκ ποιίμνης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν
Ῥωμανοῦ, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς Κίρζατς, μαθητοῦ τοῦ Ὁσίου
Σεργίου τοῦ Ῥαντονέζ.

Στίχ. Ὦν πρὸς σατανᾶν Ῥωμανὸς ῥωμαλέος,
Τοῦτον νικήσας Μονὴν ἰδρύει Κίρζατς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τῶν Ὁσίων Κωνσταντίνου καὶ Κοσμᾶ τῶν
ἐν Κοσίνσκι.

Στίχ. Καὶ Κωνσταντίνος καὶ Κοσμᾶς ἐν Κοσίνσκι,
Κόσμον κοσμοῦσι τῶν θείων μοναζόντων.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ὁσίου παιδὸς Μπογκολιέμπ τοῦ ἐν
Τσέρνιγιαρ.

Στίχ. Θεῖος Μπογκολιέμπ, ὡς ἡ αὐτοῦ κλήσις,
Θεὸν ἠγάπησεν ὑπὲρ πᾶν τι ζήσας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μάρτυρος Εὐσταθίου,
τοῦ ἐν Μτσχέτη τῆς Γεωργίας.

Στίχ. Μείνας εὐσταθῆς τῆ πίστει τοῦ Κυρίου,
Στέφος ὁ Εὐστάθιος πλουτεῖ Μαρτύρων.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Μεταμορφώσεως

Ψάλλονται ἀπὸ τῆς 27ης Ἰουλίου μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου.

ὠδὴ α'

Ἦχος **λειτουργίας** Βου **ξ**

X^{Βου} ο ροι οι Ισ ρα ηλ α νικ μοις πο σι ^{7x} πο ντον ε
ρυ θρο ον και υ γρονβυ θον δι ι ε λα σαντες ^{7x} **Πα**
να βα τας τριστα τας ⁹ **Βου** δυ σμε νεις ο ρω ωντες ^Δ₂ εν αυ
τω υ πο βρυ χι ι ς ^{7x} **Πα** εν α γαλ λι α σει ε με ελπον ⁹
Βου α α σω μεν τω Θε ω ημων ο τι δε δο ξασαι ^{7x}

ὠδὴ γ'

T^{Βου} ο ο ο ξον δυ να των η σθε νη η σε ⁹ **Πα** και οι α σθε ^{Βου}
νθ ντες πε ρι ε ζω σα ντο δυ να μιν ^{7x} δι α τθ
το ε σε ρε ω θη ^Δ₂ εν Κυ ρι ω η καρ δι α μθ ^{7x}

ὠδὴ δ'

E^{Πα} ι σα κη κο ο α ⁹ **M** την εν δο ξον σθ οι κο νο
μι αν ^Δ₂ ^{Βου} χρι στε ο Θε ος ^{7x} ο τι ε τε χθης εκ της
Παθ θε νθ ⁹ **Βου** ι να εκ πλα α νης ^Δ₂ ρυ ση τθς βο ω ντας
σοι ^{7x} ⁹ ^{Βου} δο ξα τη δυ να μει σθ Κυ ρι ε ^{7x}

ᾠδὴ ε'

Ο^{Bou} τὰ φω τος δι α τμη ξας^Δ το πρω το ο γο νον
^{M Πα} χα α ος^{7x} ως εν φω τι τα ερ γα υ μνει σε Χρι σε⁹ τον δη
^{Bou} μι ρρ γον εν τω φω τι ι Σα^Δ τας ο δος ημων ευ θυ
 νον^{6 7x}

ᾠδὴ ς'

Ε^{M Bou} ν τω θλι βε σθαι με ε βο η σα α προς Κυ ρι ον^{6 7x}
 και ε πη κσ σε ε μη^Δ ο Θε ος τη σω τη ρι ας μη^{6 7x}

ᾠδὴ ζ'

Α^{Bou M Πα} βρα μι αι οι πο τε^{7x} εν Βα βυ λω νι Παι
^{Bou} δεσ⁹ κα μι νσ φλο γα κα α τε πα τη σαν^{7x} εν υ υμνοις
 κραυ γα ζον τες^Δ ο των Πα τε ρων Θε ος ευ λο γη το ος
 ει^{6 7x}

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ο^{M Πα Bou} ι εν Βα βυ λω νι Παι δεσ⁹ τω θει ω πυρ πο λσ
 σ με νοι ζη η λω^{7x} τυ ραν νσ και φλο γο ος α πει

λην ^{Βου} αν δρει ως κα α τε πα τησαν και με σον πυ
 ρος εμ βλη θε εντες δρο σι ζο ο με ε νοι ε ψαλλον
 ευ λο γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ο τον Κυ ρι ο ο ο
 ο ον

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

^{Βου} Με γα λυ νει η ψυ χη μσ τον Κυ ρι ον και η
 γαλ λι α σε το πνευ μα μ ε πι τω Θε ω ω
 τω ω σω τη ρι μσ

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
 ορως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν

^{Βου} Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν της
 οδ λησαν τσ ι οδ γαρ α πο τσ νυν μα κα ρι
 ο σι με πασαι αι γε νε αι

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ορως Θε ον Λογον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νομεν

^{Bou}
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να
τος και α γι ον το ο νομα αυ τς και το ε λε
ος αυ τς εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βρ
με νοις αυ τον

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο
ορως Θε ον Λογον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
σε ε μεγα λυ νομεν

^{Bou}
Ε ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο νι αυ τς δι
ε σκορ πι σεν υ πε ρη φα νς δι α νοι α καρ
δι ας αυ των

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο ξο
τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α δι α φθο

ορωσθε ον Λογον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε μεγαλυνομεν

^{Βου}
^χ Καθειλεδυναστασαποθρονων και υψωσε

ταπεινους πεινωντας ενεπλησεν αγαθων και

πληθυντας εξαπεστειλεκενους

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο

τερανασυγκριτωςτων Σεραφειμ την αδιαφθορωσθε

ον Λογον τεκου ουουσαν την ον τως Θε ο το

κον σε ε μεγαλυνομεν

^{Βου}
^χ Αντελαβετο Ισραηλ παιδος αυτημνησθη

ναι ελεους καθως ελαλησε προς τας πατερας

ημων τω Αβρααμ και τω σπερματι αυτη

ως αιωνος

Την τιμιωτεραν των Χερουβιμ και ενδοξο

τερανασυγκριτωςτων Σεραφειμ την αδιαφθορωσθε

ον Λογον τεκου ουουσαν την ον τως Θε ο το

κον σε ε μεγαλυνομεν ^ε₇

ᾠδὴ θ'

Ο^{Bou} το οκος σαφθορος εδειειχθη ^Δ₂ Θε
ο ος εκ λα γωνων σαπρο η ηλθε ^{Πα}_ε σαρκοφορος ως ω
φθη ^{Bou} επι γης ^Δ₂ και τοις ανθρωποισι συνανεστραα
φη ^{Πα}_ε Σε Θεο το κε ^{Bou}₉ δι ο παντες μεγαλυνομεεε
⁷_ε εν ^ε₇

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:
Ἵτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος ^ε₇ Δι-Θ

Α γι ος Κυριος ο ο Θεο ος ημων ^ε₇ (δίσ)

Α γι ος Κυριος ο Θεο ος ημων ^ε₇ υ
ψου τε Κυριον τον Θεο ον ημων ^Δ₂ και προσκυνει
τετω υπο ποδιω των ποδων αυτου ^Δ₂

ὁ β' χορός:

ο τι Ααγιος εστι ^ε₇

Ἀναστάσιμον Ἑξαποστειλάριον Θ'.

Συγκεκρισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες, τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου, εἰρηρικῶς ἐμφυσῆσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς ἁμαρτίας εἴρηκας· καὶ

ὀκτώ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς
χεῖρας, μεθ' οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Θεοτοκίον

Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας, ἀναστάντα ἐκ τάφου, τριήμερον
Θεόνυμφε, ἅπασαν θλίψιν ἀπέθου, ἣν ὑπέστης ὡς Μήτηρ, ὅτε
κατείδες πάσχοντα, καὶ χαρᾶς ἐμπλησθεῖσα, σὺν τοῖς αὐτοῦ,
Μαθηταῖς γεραίρουσα τοῦτον ὕμνεις. Διὸ τοὺς Θεοτόκον σε, νῦν
κηρύττοντας σῶζε.

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος πλ' Νη ς

Π^{Νη} α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ ρι
ι ι ι ον αι νει ει τε το ον Κυ ρι ι ον εκ τω
ω ω ω νου ρα α νων αι αι νει ει ει τε α αυ τον εν
τοι οι οις υ ψι ι στοις σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε
ε ω

Α^{Νη} ι νει ει ει τε α αυ τον πα α αντες οι Αγ γε
λοι οι οι οι α α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πα α σαι αι δυ να α α α μεις α α αυ του ου
σοι πρεπει υμνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον
δο ξα αυ τη ε σται

πα α σι τοις ο σι οις αυ τῶ

Κ υ υ ρι ε ει και κρι τη ρι ι ω πα ρε ε

στης υ πο Πι λα του κρι νο με νος^ν_{δλ} αλλ ουκ α πε λει φθησ
του θρο ο ο νου τω Πα τρι συ γκα α θε ζο με νος^ν_{δλ} και
α να στας εκ νε κρων τον κο σμον η λευ θε ρω σας εκ
της δου λει ασ του αλ λο τρι ι ι ου ως οι κτι ρων και φι
λα ανθρωω προς^ν_{δλ}

^χ Αινεϊτε τον Θεον εν τοις αγίοις αυτου^Δ_{δλ} αι νει τε αυ τον εν

στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ τ^ν_{δλ}

Kυ υ ρι ε ει και ως θνη τον εν μνη μει ει ω

Ι ου δαι οι σε ε κα τε θεν το^ν_{δλ} αλλ ως βα σι λε α

υ πνου ου ουν τα στρα τι ω ται σε ε ε φυ λα ττον^ν_{δλ} και

ως ζω η ης θη σαν ρον σφρα γι δι εσ φρα γι σαν το^ε_χ αλ

λα α νε στης και πα ρε εσ χες^Δ_{δλ} α φθα ρ σι αν ται σψυ χαι

αις η η μων^ν_{δλ}

^χ Αινεϊτε αυτον επι ταϊς δυναστείαις αυτου^Δ_{δλ} αι νει τε αυ

τον κα τα το πλη θος της μεγα λω συ νης αυ τ^ν_{δλ}

Kυ υ ρι ε ο ο πλον κα τα του δι α βο

ο ο λου τον Σταυρον σου η η μιν δε δω κας φριττει ει γαρ

και τρε ε ε μει μη φερων κα θο ραν αυ τουου την δυναμιν

ο τι νε κρουους α νι στα και θα να τον κα τηρ γη σε

δι α του το προ σκυ νου ου μεν την τα φην σου και την ε

ε γε ερ σιν

Αινεϊτε αυτον εν ηχη σάλπιγγος αι νει τε αυ τον εν ψαλ

τη ρι ω και κι θα ρα

Ο αγ γε λος σου Κυ ρι ε ο την α να στα σιν

κη ρυ υ ξας τους μεν φυ λα κας ε φο βη σε τα δε γυ ναι

α ε φω ω νη σε λε γων τι ζη τει ει τε τον ζων τα με τα

των νε κρων α νε στη η Θε ος ων και τη οι κου με ε νη

ζω η ην ε δω ρη η σα α το

Αινεϊτε αυτον εν τυμπάνω και χορω αι νει τε αυ τον εν

χορ δαι αις και ορ γα νω

Ε πα θες δι α Σταυ ρου ο α πα θης τη Θε ο τη τι

τα φην κα τε δε ξω τρι η με ρον ι να η μας ε λευ θε

ρω ω σης εκ της δου λει ας του εχ θρου και α θα να
τι σας ζω ο ποι η σης η μας Χρι στε ε ο Θε ος δι α
της α να στα σε ω ως σου φι λα ανθρωω πε

Αίνεϊτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αίνεϊτε αὐτὸν ἐν
κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω ω
τον Κυ ρι ον

Προ σκυ νω και δο ξα α α ζω και α νυ μνω Χρι
στε την σην εκ τα φου α να στα σιν δι ης η λευ θε ρω
σας η μας εκ των του Α δου α λυ των δε σμων και
ε δω ρη σω τω κοσ μω ως Θε ος ζω ην αι ω νι ι
ον και το μεγα ε ε λε ε ος

Ανάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου
μη ε πι

λα θη των πε νη των σε εις τε λος

Το ζω ο δο χον σου μνη η μα φρου ρου ντες πα ρα νο
μοι συν τη κου στω δι ι ι α ε σφρα γι ι σαν το του το
συ δε ως α θα να τος Θε ος και παν το δυ να α μος α

νε εστηστροι η η με ε ρος

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου δι η γη

σομαι πα α αν τα τα α θαν μα σι α σθ

Π ο ρευ θεν τος σου εν πυλαις Α δου Κυ ρι ε και ταυ

τας συν τρι ψα αν τος ο αιχ μα λω τος ου τως ε βο α

τις ε στιν ου ουτος ο τι ου κα τα δι κα ζεται εν τοις κα

τω τα τοις της γης αλ λα και ως σκη νην κα τε λυ σε

του θα να του το δε ε σμω τη ρι ον ε δε ξα μην αυ

το ον ως θνη τον και τρε μω ως Θε ον παν το δυ να με

Σωτηρ ε λε η σονη μας

Ἦχος Πα φ

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

ω ω και Α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι

Ω ς επ ε σχα α α τω ω ω ω ν τω ω χρο ο ο

νω ω ν ου σης ο ψι α ας σα αβ βα α α των ε

φι ι στα α σαι τοις φι ι ι ι λοι οις Χρι ι ι στε

και αι θαυμα α τι θα αυμα α α α βε ε βαι αι οισ τη
 κε κλει ει σμε ε ε νη η ει σο δω ωτων θυ υ ρων την εκ
 νε κρων Σου ου α να α α α στα α α σιν α
 αλλ ε πληησας χα ρα α ας του ου ους μα α θη η η
 τας και Πνευμα ατος Α γι ι ι ι ι ι ου ου με τε
 ε ε δω κα ας α α αυ τοις και ε ξου ου σι α αν
 ε ε ε ε ε νει ει ει μας α φε ε σε ως α μα
 αρ τι ι ι ι ων και τον Θω μαν ου ου κα α τε ε
 ε λι ι ι ι πες τω ω τη ης α πι στι ι ι
 ι ι ι ας κα τα βα πτι ζε ε σθαι κλυ υ υ υ δω ω ω ω
 νι δι ο ο ο ο ο λο ο ο ο ο ο ο πα ρα σχου
 ου και αι η η μι ιν γνω ω σιν α α α α λη η η
 η θη και αι α φε ε σι ιν πται σμα α α α α
 α α α α α τω ω ω ων ε ευ σπλα α χνε
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ε

Καὶ νῦν...

Ἦχος Δι-θ

Υπερ εὐλογήμενη ὑπαρχεῖς Θεοτόκε Παρθεε ἐνεδιάγαρ τῆ ἐκσάρκωθε ἐν τῷ ὀαδησηχμαλωτίζαι ὀαδαμὰ νακε κληταὶ ἠκατάρανε νε ἐκρωταὶ ἠεὺ ἠλευθερωταὶ ὀθανάτος τε θανάτωταὶ καὶ ἠμεις ἐζῶ ὀποιήθημεν δι ὀανυμνήντες βῶω ὀωμεν εὐλογήτος Χριστός ὀ Θεὸς ἠμῶν ὀου τῶς εὐδοκῆσας δὀ ὀ ὀξα σοὶ

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουὴλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Νη ς

Δὀ ὀξα σοὶ τῶ δειξάντι τὸ φῶς δὀξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ καὶ ἐπιγῆσειρη ἠ ἠ νη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκῆα

Υμνου ὀυμεν σε εὐλογοῦμεν σε προσκυνῶμεν σε δὀξολογοῦμεν σε εὐχαριστοῦμεν σοὶ δι ὀ

την με γα α λην σου δο ξαν^v_{δλ}

Κυ ρι ε Βα σι λευ^Δ_{δλ} ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ
παν το κρα α του Κυ ρι ε Υι ε μονο γε νες Ι η σου

Χριστε και Α γι ον Πνευ μα^v_{δλ}

Κυ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι ος του
Πα τρος ο αι αιρων την α μαρ τι ι αν του κο σμου
ε λε ησον η μας ο αι αιρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου^v_{δλ}

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με νος εκ
δε ξι ω ων του Πα τρος^Δ_{δλ} και ε λε ησον η μας^v_{δλ}

Οτι συ ει μονος Α γι ος Συ ει ει μο νος Κυ
ρι ος^Δ_{δλ} Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α μη

ην^v_{δλ}

Καθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε^Δ_{δλ} και
αι νε ε σω το ο νο μα σου εις τον αι ω ω να^Δ_{δλ} και εις

τον αι ω να του αι ω νος^v_{δλ}

Κ α τα ξι ωσον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυτη
α να μαρ τητουςφυλα χθηναι η μα ας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε τον και δε δοξα σμε ε νον το ο νο
μα ασου εις τους αι ω να σα μη ην

Γ ε ε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου ε φ η μας κα
θα περ η λ πι σα α μεν ε πι σε ε

Ε υ λο γη το σ ει ει Κυ ρι ι ι ε δι δα ξον με τα
δι και ω μα τα σου

Κ ρι ε κατα φυ γη ε γεν νη ηθη ση μιν εν γε νε
α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σο
ον με ι ασαιτην ψυ χη ην μου ο τι η μαρ τον σοι

Κ υ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ο ον με του
ποι ει ν το θε λη μα ασου ο τι συ ει ο Θε ο ος
μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου ο

ψο μεθα φωως

Π α ρα τει ει ει νον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκουσι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος Α γι ος

α θα να τος ε λε η σονη μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευμα τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων

α μη ην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σονη μα ας

Αισματικόν. χ

Α α α γι ι ος ο Θε ε ε ο ος Α α

α γι ι ος Ι σχυ υ υ ρο ος Α γι ι ος Α α θα

α α α α να α α α τος ε λε ε ε ε η σο ο

ο ο ο ον η η μα α α α α ας

Α να στα ας εκ τσ μνη μα τος και τα δε σμα δι

α ρρη ξας τσ α δσ ε λυ σας το κα τα κρι μα τσ

θα να τὸ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ι δων τὸ εχ θρῶ
 ρυ σα με νος εμ φα νι σας σε αυ τον τοις Α πο στο
 λοις σὸ ε ξα πε στει λας αυ τὸς ε πι ι το κη ρυ γμα και
 δι αυ των την ει ρη η νην πα ρε εσ χε στη οι κῶ με νη
 μο νε πολυ ε λε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ἦχος πλ' Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
 Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντὸς μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
 σονη μας

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου
πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ
βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ
τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ σω
σονη μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τερ σω
σον η μα α ας

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ
μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας
εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλλη λη ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς
αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ς ας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να ρας

εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω νων

α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τε Θε ου α θα

να τος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι α

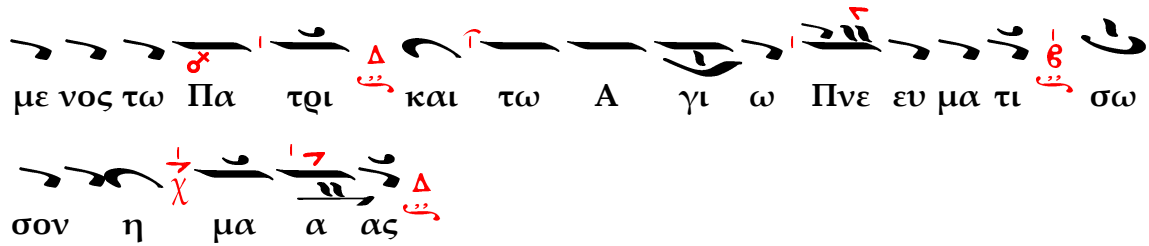
την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι εκ της

α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ θε νη Μα

ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε

Χρι στε ο Θε ος θα να τω θανα τον πα τη η σας εις

ων της α γι ας Τρι α α α δος συν δο ξα ζο ο

 με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνε ευ μα τι σω
 σον η μα α ασ

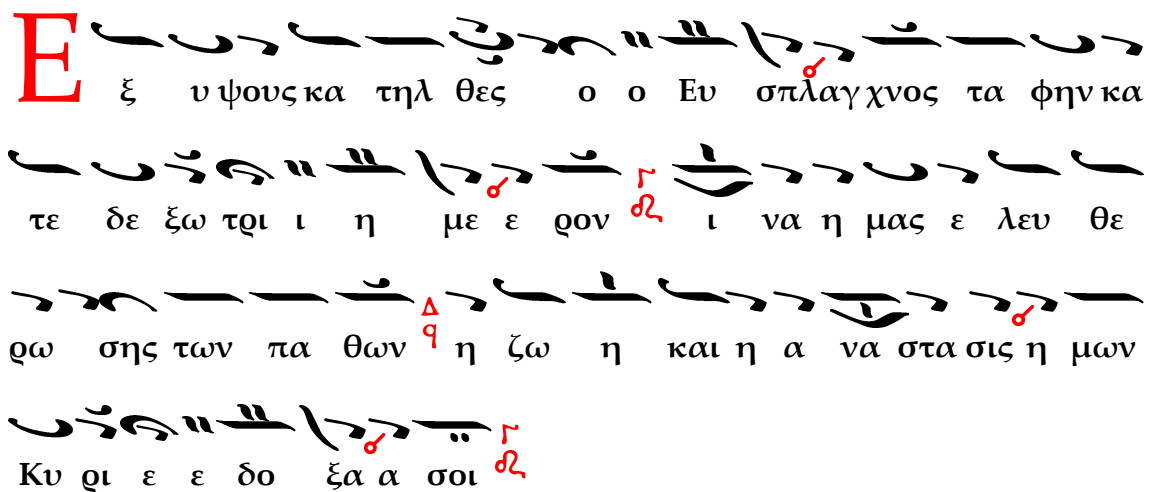
Αντίφωνον Γ'. Ἦχος α'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Γα ρ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

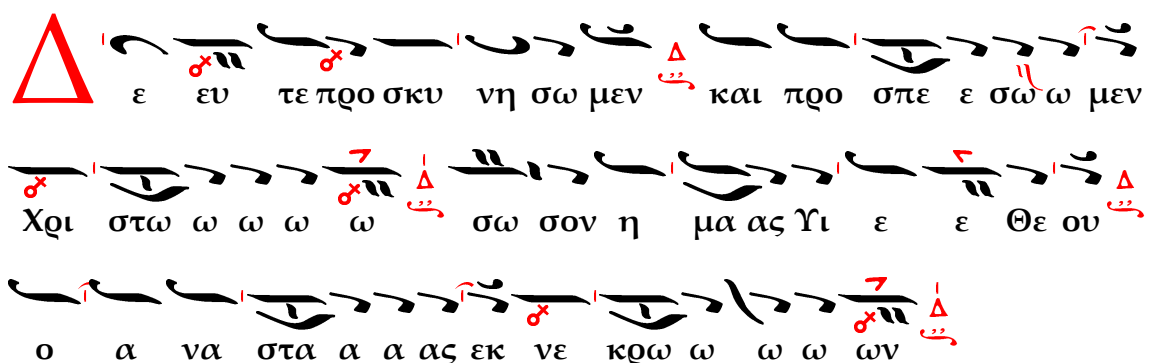
Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

 Ε ξ υ ψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην κα
 τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε
 ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων
 Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

τὸ τέλος:
 Κυ ρι ε ε δο ξα σοι οι οι

Ἦχος Δι θ

 ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω μεν
 Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου
 ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ν

ὁ β' χορός:

ψαλλον τασσοι αλλη λυ ς ι α

ᾠχος πδζ Γα ρ

Ε ξ υψους κα τηλ θες ο ο Ευ σπλαγχνος τα φην κα

τε δε ξω τρι ι η με ε ρον ι να η μας ε λευ θε

ρω σης των πα θων η ζω η και η α να στα σις η μων

Κυ ρι ε ε δο ξα α σοι

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

ᾠχος πδζ Γα ρ

Α γι οι Α ναργυ ροι και αι θαυ μα του ρ γοι

ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η μων δω ρε

αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο τε η μιν

Κοντάκιον

ᾠχος Γα φ

Ε πι τς ο ο ρς με τε μο ρ φω ω ω θης και

ως ε χω ρην οι Μα η ται σς την δο ξαν σς Χρι στε ο Θε

ος ε θε α σαν το ι να ο ταν σε ι δω σι σταυ ρς

με νον το μεν πα θος νο η σω σιν ε κς σι ον τω δε

κο σμω κη ρυ υ ξω σιν ο τι συ Υ πα ρ χεις α λη θως

Πα τριστο α παν γασμα α α α

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η

Τό τρίτον.

μα ας

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι ι ος

α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο ον η μα

ας

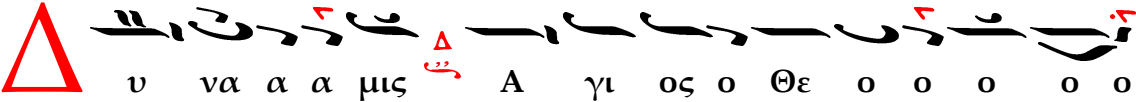

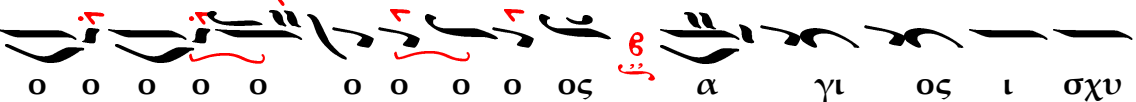

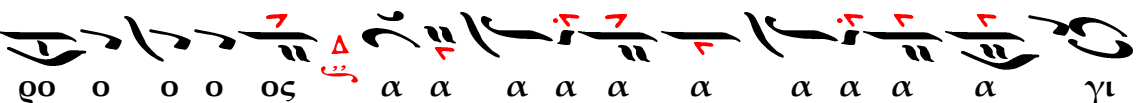

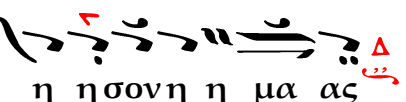

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

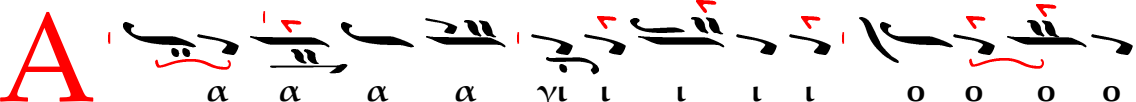
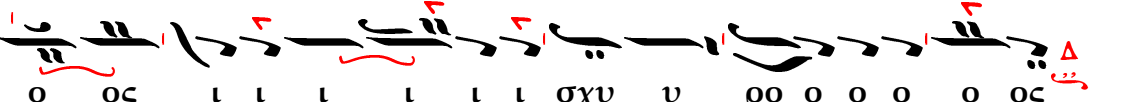

σο ο ον η μα ας

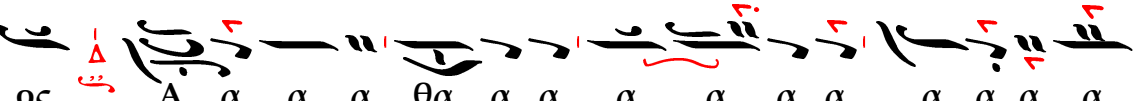

 υ να α α μιν Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ

 ρο ο ο ο ος α α α α α α α α α γι

 ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος ε λε ε

 η η σον η η μα ας

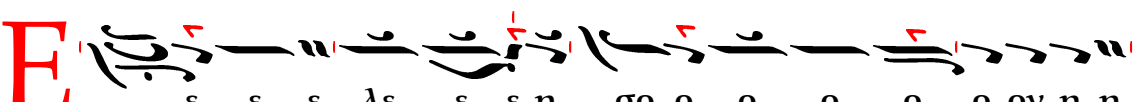

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-Θ

 α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο ος

 α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

 ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο ος

 α α α α α α γι ι ι α α γι ι ι

 ος Α α α α θα α α α α α α α α α

 α α λα α α λια α θα α να το ο ο ο ο ο

 ο ος

 ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο ο ο η η

 μα ας

Ε^{Δι} ε^{Νη} λ⁺ε ε ε ε η η η ε λε η η σο ο ο
ο ο ο ο ον η η η μα α α α α α α

ας⁶

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς Θ' ἑβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς οε').

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

Ἦχος ^λπ^δ Νη ρ

Ε^ρ ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η

ημων^ν

^λχ Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός ^Δρ εν τω Ισ ρα ηλ ^λχ με ε

γα το ο νο μα αυ τ^ν

Ε^ρ ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η

ημων^ν

^λχ Ἐγεννήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ ^Δρ και το κα τοι κη ^λχ

τη ρι ο ναυ τ^ν εν Σι ων^ν

Ε^ρ ευ ξασθε και α πο δο τε Κυ ρι ω τω Θε ω η

μωω ων

Πρὸς Κορινθίους Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(γ' 9-17)

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομὴ ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσάν μοι ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ· ἕκαστος δὲ βλεπέτω πῶς ἐποικοδομεῖ· θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον χρυσόν, ἄργυρον, λίθους τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἕκαστου τὸ ἔργον φανερὸν γενήσεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀποκαλύπτεται· καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον ὁποῖόν ἐστι τὸ πῦρ δοκιμάσει. Εἴ τις τὸ ἔργον μενεῖ ὁ ἐπωκοδόμησε, μισθὸν λήψεται· εἴ τις τὸ ἔργον κατακαήσεται, ζημιωθήσεται, αὐτὸς δὲ σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. Οὐκ οἶδατε ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστε καὶ τὸ Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ φθείρει, φθερεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς τοῦ Θεοῦ ἅγιός ἐστιν, οἵτινές ἐστε ὑμεῖς.

Ἀλληλουῖα (γ'). ᾠχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς δ').

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α A α α α α λλη λϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ
ἰ ἰ A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α
Χ Δευ τε α γαλ λι α σω με θα τω Κυ ρι ω α
λα λα ξω μεν τω Θε ω τω σω τη η η η ρι
η η η μων

A λλη λϑ ϑ ἰ ἰ α A α α α α λλη λϑ ϑ
ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α A λλη λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ϑ

ἰ ἰ Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ α

Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ τω εν ε ξο μο

λο γη σει και εν ψαλ μοις α λα λα α ξω ω μεν α αυ

τω

Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ α Ἀ α α α α λλη λυ υ

υ υ ἰ ἰ ἰ ἰ α Ἀ λλη λυ υ υ υ υ υ υ υ

ἰ ἰ Ἀ λλη λυ υ ἰ ἰ α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Ματθαίου

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιδ' 22-34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ ἐμβῆναι εἰς τὸ πλοῖον καὶ προάγειν αὐτὸν εἰς τὸ πέραν, ἕως οὗ ἀπολύσει τοὺς ὄχλους. Καὶ ἀπολύσας τοὺς ὄχλους ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξασθαι. ὁψίας δὲ γενομένης μόνος ἦν ἐκεῖ. Τὸ δὲ πλοῖον ἤδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, βασανιζόμενον ὑπὸ τῶν κυμάτων· ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος. Τετάρτη δὲ φυλακῆ τῆς νυκτὸς ἀπῆλθε πρὸς αὐτοὺς ὁ Ἰησοῦς περιπατῶν ἐπὶ τῆς θαλάσσης. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐπὶ τὴν θάλασσαν περιπατοῦντα ἐταράχθησαν λέγοντες ὅτι φάντασμα ἔστι, καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου ἔκραξαν. Εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς λέγων· Θαρσεῖτε, ἐγώ εἰμι· μὴ φοβεῖσθε. Ἀποκριθεὶς δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος εἶπε· Κύριε, εἰ σὺ εἶ, κέλευσόν με πρὸς σέ ἐλθεῖν ἐπὶ τὰ ὕδατα· Ὁ δὲ εἶπεν· Ἐλθέ. Καὶ καταβάς ἀπὸ τοῦ πλοίου ὁ Πέτρος περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα ἐλθεῖν πρὸς τὸν Ἰησοῦν. Βλέπων δὲ τὸν ἄνεμον ἰσχυρὸν ἐφοβήθη, καὶ ἀρξάμενος καταποντίζεσθαι ἔκραξε λέγων· Κύριε, σῶσόν με. Εὐθέως δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκτείνας τὴν χεῖρα ἐπέλαβετο αὐτοῦ καὶ λέγει αὐτῷ· Ὀλιγόπιστε! εἰς τί ἐδίστασας; Καὶ ἐμβάντων αὐτῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος. Οἱ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ ἐλθόντες προσεκύνησαν αὐτῷ

λέγοντες· Ἀληθῶς Θεοῦ υἱὸς εἶ. Καὶ διαπεράσαντες ἦλθον εἰς τὴν γῆν Γεννησαρέτ.

Ἦχος ἰζ' Δι

ο ξα α σοι ²² Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι ι
 ε ε ε ε ε ²² δο ο ο ο ο ο ξα α σοι οιοι
 οι ²²

Χερουβικόν. Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος πδ' Νη

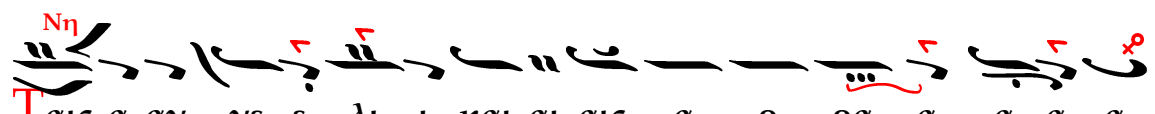
Νη
 Ο ι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι
 οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι
 α α α α Χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ρου ου
 ου ου Χε ρου βι ι ι ι ι ι μ ²² μυ υ υ υ υ υ
 μυ υ υ στι ι κω ως ²² ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι ι ι ι ι ι ι ζο ο ει
 κο νι ι ζο ον τε ες ²² και αι αι αι αι τη η η η
 η η η η η η η η η η η η η η ζω ο ο ο ο
 ο ποι ²² οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι οιοι ζω ο ο ποι ω
 Πα
 ω ω ω ω ω ²² ²² Τρι α α α α α α α α α α

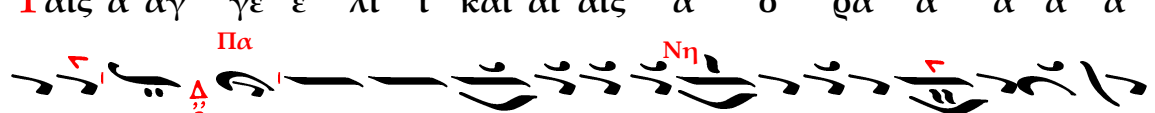
 α των ο ο ο λωων υ πο δε ξο ο ο με

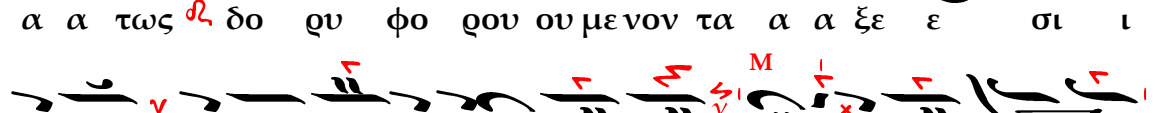
 ε νοι οι οι οι

 Ταις α αγ γε ε λι ι και αι αις α ο ρα α α α

 α α τως δο ρυ φο ρου ου με νον τα α α ξε ε σι ι

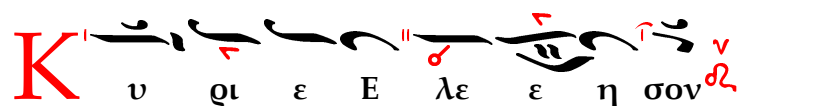

 ι ιν Αλ λη λου ου ι ι ι α α α α α α

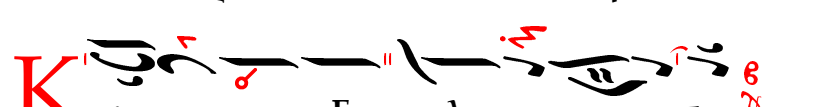

 α

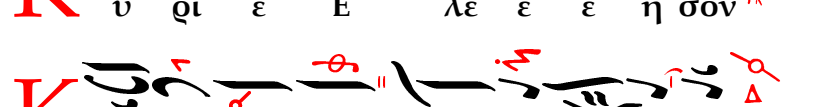
Ἦχος Νη

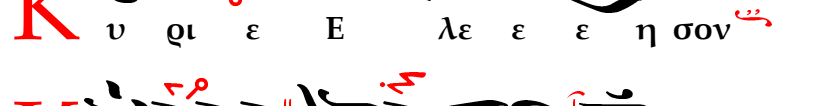
Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

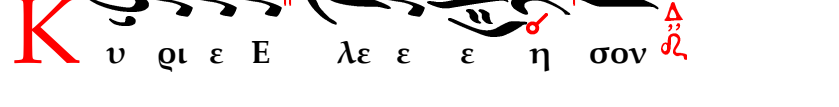
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

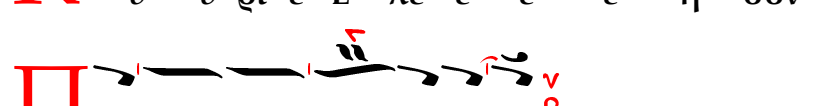
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

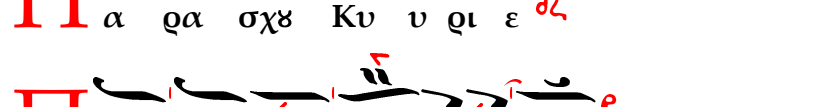
Κυ υ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Πα ρα σχα Κυ υ ρι ε

Πα ρα σχα Κυ υ ρι ε

Πα ρα σχα Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ ρι ε ^Δ ₂₂

Π α ρα α σχϑ Κυ υ υ ρι ε ^β ₂₂

Π α ρα α σχϑ ϑ Κυ υ υ υ ρι ε ^γ ₂₂

Σ οι Κυ υ ρι ε ^δ ₂₂

Κ αι τω Πνευμα τι σθ ^ε ₂₂

Λειτουργικά, Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ^Α ₂₂ Νη

Α γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι σχυ υς

μϑ ^ν ₂₂ Κυ ρι ος ζε ε ρε ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ^ν ₂₂

και κα τα φυ γη η μϑ και αι αι ρυ υ ζη ης μϑ ^ν ₂₂

Α γα πη η η σω σε ε Κυ υ ρι ι ι ι

ε ε ε ε η ι ι σχυ υ υ υ υ υς μϑ ^ν ₂₂ Κυ

ρι ο ος ζε ε ρε ω ω μα α α μϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ^ν ₂₂ και κα

τα φυ υ γη η η η μϑ ϑ ϑ ϑ και αι αι αι

ρυ υ υ ζη η η ης μϑ ^ν ₂₂

Π α τε ρα Υι ον και Α α γι ον Πνε ευ μα ^ν ₂₂

Τρι α δα ο μο ο ϑ σι ον και α α χω ω ρι ι ζον ^ν ₂₂

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης ²² θυ σι ι αν αι αι νε ε

σε ε ως ²²

Κ αι με τα τς Πνευ μα το ος σθ ²²

Ε ε χο μεν προς τον Κυ υ ρι ον ²²

Α α ξι ι ον και αι αι δι ι και αι ον ²²

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα ββα

ωθ ²² πλη η ρησ ο ς ρα νο ος και η γη η της δοξης

σ^δ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σοις²² ευ λο γη με νος
ο ε ερ χο με νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ς²² ω
σα αν να α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις^δ

A α α μη η η η η ην²² ἢ ἄλλως

A α α α μη η η η ην²²

A α α α μη η η η η η η η η ην^δ

Σ ε υ υ μν ς ς μεν²² σε ε ευ λο γ ς ς ς

με ε ε εν²² σοι ευ χα ρι ι ς ς ς με εν Κυ ρι ε

²² και δε ε ο ο με θα α α σ ς ς ς ς^δ ο

θε ε ο ο ο ος η η η μων^δ

A ξι ι ον ε ε σιν ω ως α λη η θω ω

ω ω ως²² μα κα α ρι ζει εν σε ε ε ε τη η

η ην θε ε ο ο το ο ο ο κον^δ την α ει μα α

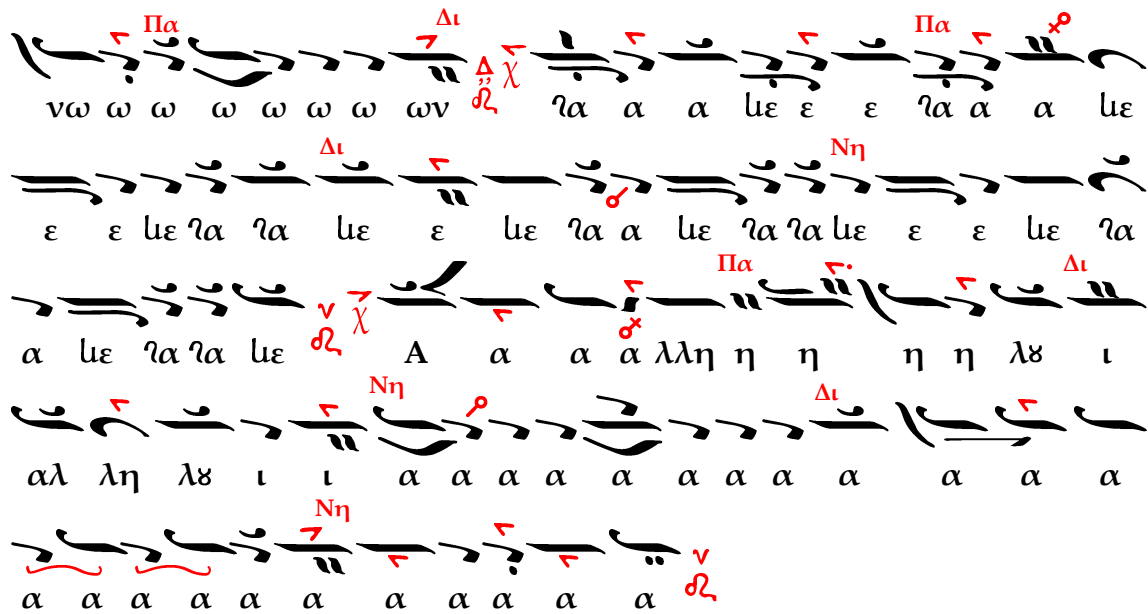
κα ρι ι σο ον και πα να α μω ω μη η

τον και μη η τε ε ε ρα α α α τδ ς Θε
 ς ς ς η η η η μων την τι μι ω ω τε
 ε ε ρα αν των Χε ρδ ς βι ιμ και εν δο ο
 ξο τε ε ε ε ρα α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω
 ω ω ως τω ω ωων Σε ε ε ε ρα α α α φιμ
 την α δι α α φθο ο ο ο ο ο ρως Θε
 ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε ε
 κδ ς ς ς σαν την ο ο ον τω ω ωως Θε ο ο
 τό ο ο κον σε ε ε με ε ε ε γα α
 α α λυ υ υ νο ο ο ο με ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε εν

Κοινωνικόν, Πέτρου Λαμπαδαρίου, πλ. δ .

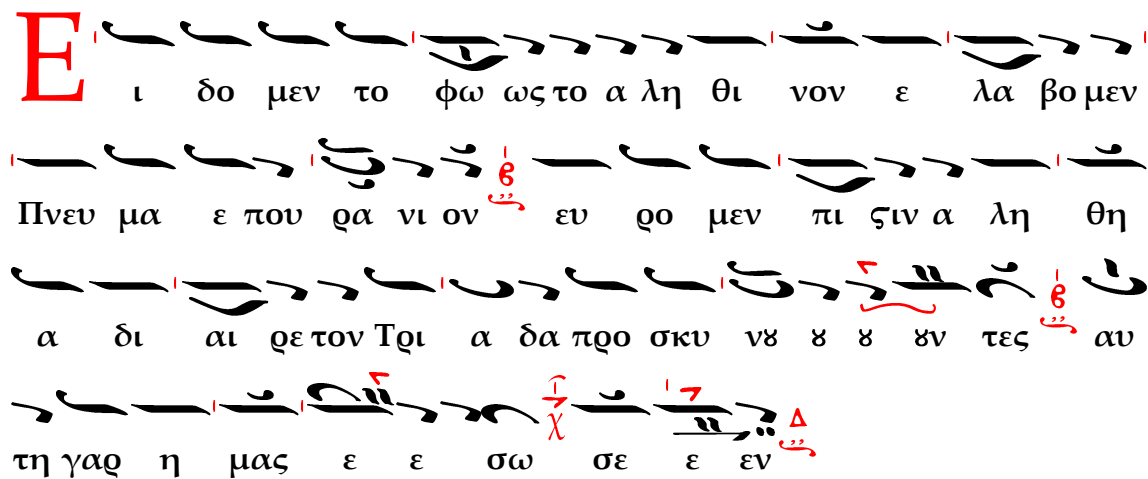
Ἦχος πλ' Νη ς

A ^Μ ^{Νη}
 ι αι αι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει χει ει ει ει ρει ει
 ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 ει ει ει ει χει ει ει ει ει

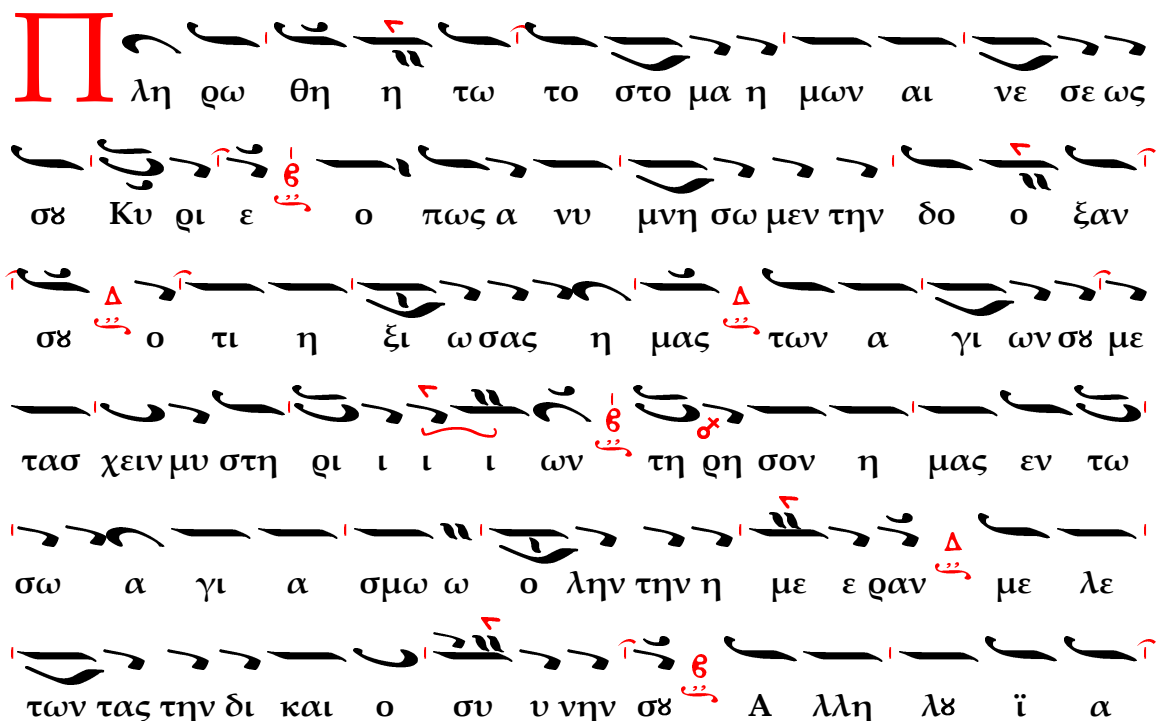
 νω ω ω ω ω ω ω ν Δι χα ρα α α λιε ε ε ρα α α λιε
 ε ε λιε ρα ρα λιε ε λιε ρα α λιε ρα ρα λιε ε ε λιε ρα
 α λιε ρα ρα λιε Δι χα Α α α α λλη η η η η λϑ ι
 α λ λη λϑ ι ι α α α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α α Δι

Ἦχος Δι-Θ

Ει δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο μεν
 Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη θη
 α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϑ ϑ ϑ εν τες αυ
 τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-Θ

Πλη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε ως
 οϑ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο ξαν
 ο τι η ξι ω σας η μας των α γι ων οϑ με
 τασ χειν μυστη ρι ι ι ι ων τη ρη σον η μας εν τω
 σω α γι α σμω ω ο λην την η με ε ραν με λε
 των τας την δι και ο συ υ νην οϑ Α λλη λϑ ι α

Α λλη λυ ï α Α λλη λυ ï α α α

Ἦχος Δι-Θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ο ευ λο γη με νον

α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι ω ω νος (δὶς)

Τ ο ο νο μα Κυ ρι ο ει η ευ λο γη με ε

ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϑ νυν και ε ως τϑ αι

ω ω νο ο ο ς